

Výrok rozsudku

Článok 3 smernice Rady 85/337/EHS z 27. júna 1985 o posudzovaní vplyvov určitých verejných a súkromných projektov na životné prostredie, zmenenej a doplnenej smernicou Rady 97/11/ES z 3. marca 1997 a smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2003/35/ES z 26. mája 2003, sa má vykladať v tom zmysle, že posudzovanie vplyvov na životné prostredie, tak ako je stanovené v tomto článku, nezahŕňa posudzovanie vplyvov predmetného projektu na hodnotu hmotného majetku. Na majetkové škody v rozsahu, v akom predstavujú priame hospodárske dôsledky vplyvov verejného alebo súkromného projektu na životné prostredie, sa však vzťahuje cieľ ochrany, ktorý sleduje táto smernica.

Podľa práva Únie a bez toho, aby tým boli dotknuté menej prísne pravidlá vnútroštátneho práva v oblasti zodpovednosti štátu, samotná okolnosť, že sa v rozpore s požiadavkami uvedenej smernice nevykonalo posudzovanie vplyvov na životné prostredie, v zásade nepriznáva jednotlivci právo na náhradu čisto majetkovej škody spôsobenej znížením hodnoty jeho nehnuteľnosti v dôsledku vplyvov uvedeného projektu na životné prostredie. Vnútroštátnemu súdu však prináleží, aby overil, či boli splnené požiadavky práva Únie uplatniteľné vo vzťahu k právu na náhradu škody, a to najmä existencia priamej príčinnej súvislosti medzi údajným porušením a spôsobenou škodou.

(¹) Ú. v. EÚ C 319, 29.10.2011.

Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) zo 14. marca 2013 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Augstākās tiesas Senāts — Lotyšsko) — Valsts ieņēmumu dienests/Ablessio SIA

(Vec C-527/11) (¹)

(DPH — Smernica 2006/112/ES — Články 213, 214 a 273 — Identifikácia platiteľov DPH — Nepridelenie identifikačného čísla pre DPH z dôvodu, že zdaniteľná osoba nemá materiálne, technické ani finančné prostriedky na výkon prihlasovanej ekonomickej činnosti — Zákonnosť — Boj proti daňovým podvodom — Zásada proporcionality)

(2013/C 141/10)

Jazyk konania: lotyščina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Augstākās tiesas Senāts

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Valsts ieņēmumu dienests

Žalovaná: Ablessio SIA

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Augstākās tiesas Senāts — Výklad článku 214 smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 347, s. 1) v spojení s článkom 273 tejto smernice — Vnútroštátna právna úprava stanovujúca možnosť zamietnuť zápis do registra platiteľov DPH, ak zdaniteľná osoba neposkytne informácie alebo poskytne nepravdivé informácie o svojich hmotných, technických a finančných schopnostiach na vykonávanie deklarovanej hospodárskej činnosti — Zamietnutie zápisu spoločnosti do registra platiteľov DPH z dôvodu, že táto spoločnosť nie je spôsobilá vykonávať deklarovanú hospodársku činnosť

Výrok rozsudku

Články 213, 214 a 273 smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia tomu, aby daňový úrad členského štátu odmietol prideliť identifikačné číslo pre daň z pridanej hodnoty spoločnosti len preto, že táto spoločnosť podľa uvedeného úradu nedisponuje hmotnými, technickými a finančnými prostriedkami na výkon prihlasovanej ekonomickej činnosti a že vlastníčkovi podielov na základnom imaní tejto spoločnosti už bolo viackrát pridelené takéto číslo pre spoločnosti, ktoré v skutočnosti nikdy nevykonávali ekonomickejšiu činnosť a ktorých podiely na základnom imaní boli prevedené krátko po pridelení uvedeného čísla, bez toho, aby dotknutý daňový úrad na základe objektívnych skutočností preukázal, že existujú vážne nepriame dôkazy umožňujúce dospieť k podozreniu, že pridelené identifikačné číslo pre daň z pridanej hodnoty bude použité s cieľom dopustiť sa podvodu. Vnútroštátnemu súdu prináleží posúdiť, či uvedený daňový úrad poskytol vo veci samej vážne nepriame dôkazy o existencii nebezpečenstva podvodu.

(¹) Ú. v. EÚ C 6, 7.1.2012.

Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) zo 14. marca 2013 [návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgericht Frankfurt (Oder) — Nemecko] — Agrargenossenschaft Neuzelle eG/Landrat des Landkreises Oder-Spree

(Vec C-545/11) (¹)

[Spoločná poľnohospodárska politika — Nariadenie (ES) č. 73/2009 — Článok 7 ods. 1 a 2 — Modulácia priamych platieb poskytnutých poľnohospodárom — Dodatočné zníženie súm priamych platieb — Platnosť — Zásada ochrany legitímnej dôvery — Zásada zákazu diskriminácie]

(2013/C 141/11)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Verwaltungsgericht Frankfurt (Oder)

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Agrargenossenschaft Neuzelle eG

Žalovaný: Landrat des Landkreises Oder-Spree

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Verwaltungsgericht Frankfurt (Oder) — Platnosť článku 7 ods. 1 a 2 nariadenia Rady (ES) č. 73/2009 z 19. januára 2009, ktorým sa ustanovujú spoločné pravidlá režimov priamej podpory pre poľnohospodárov v rámci spoločnej poľnohospodárskej politiky a ktorým sa ustanovujú niektoré režimy podpory pre poľnohospodárov, ktorým sa menia a dopĺňajú nariadenia (ES) č. 1290/2005, (ES) č. 247/2006, (ES) č. 378/2007 a ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1782/2003 (Ú. v. EÚ L 30, s. 16) — Vyššie zníženie sumy priamych platieb pre roky 2009 až 2012 ako zníženie stanovené nariadením (ES) č. 1782/2003 — Zásada legitímnej dôvery

Výrok rozsudku

1. Zo skúmania prvej otázky nevyplývala žiadna skutočnosť spôsobilá ovplyvniť platnosť článku 7 ods. 1 nariadenia Rady (ES) č. 73/2009 z 19. januára 2009, ktorým sa ustanovujú spoločné pravidlá režimov priamej podpory pre poľnohospodárov v rámci spoločnej poľnohospodárskej politiky a ktorým sa ustanovujú niektoré režimy podpory pre poľnohospodárov, ktorým sa menia a dopĺňajú nariadenia (ES) č. 1290/2005, (ES) č. 247/2006, (ES) č. 378/2007 a ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1782/2003, z hľadiska zásady ochrany legitímnej dôvery.
2. Zo skúmania druhej otázky nevyplývala žiadna skutočnosť spôsobilá ovplyvniť platnosť článku 7 ods. 2 nariadenia č. 73/2009 z hľadiska zásady zákazu diskriminácie.

(¹) Ú. v. EÚ C 25, 28.1.2012.

Odvolaie podané 8. júna 2012: Zdeněk Altner proti uzneseniu Všeobecného súdu (šiesta komora) z 23. marca 2012 vo veci T-535/11, Altner/Komisia

(Vec C-289/12 P)

(2013/C 141/12)

Jazyk konania: čeština

Účastníci konania

Odvolaie: Zdeněk Altner (v zastúpení: J. Čapek, advokát)

Ďalší účastník konania: Európska komisia

Uznesením zo 7. marca 2013 Súdny dvor (desiata komora) zamietol odvolanie a rozhodol, že Z. Altner znáša svoje vlastné trovy konania.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi (Poľsko) 22. januára 2013 — Marcin Jagiełło/Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi

(Vec C-33/13)

(2013/C 141/13)

Jazyk konania: poľština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Marcin Jagiełło

Žalovaný: Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 4 ods. 1 a 2 v spojení s článkom 5 ods. 1 šiestej smernice Rady zo 17. mája 1977 o zosúladení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu — spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia (¹) vykladať v tom zmysle, že bráni tomu, aby sa za dodanie tovaru považoval predaj tovaru osobou, ktorá so súhlasom inej osoby koná menom tejto inej osoby, aby utajila vlastnú hospodársku činnosť?
2. Má sa článok 17 šiestej smernice Rady zo 17. mája 1977 o zosúladení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu — spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia vykladať v tom zmysle, že bráni odpočítaniu dane zaplatenej na vstupe na základe faktúry, ktorú vystavila osoba, ktorá len poskytla svoj obchodný názov k dispozícii na predaj tovaru, ktorý vykonala iná osoba, bez toho, aby sa preukázalo, že kupujúci vedel alebo na základe objektívnych okolností mohol predpokladať, že transakcia, na ktorej sa zúčastňoval, súvisela s trestným činom alebo inými nezrovnalosťami, ktorých sa dopustil vystavovateľ faktúry alebo osoba, ktorá s ním spolupracovala?

(¹) Ú. v. ES L 145, 13.6.1977, s. 1; Mim. vyd. 09/001, s. 23.